

Nu lokker atter de lange veje

A ♩ = 90

Musik: Kai Normann Andersen Tekst: Sigfred Pedersen

The musical score is written in 3/4 time with a key signature of one flat (B-flat). It consists of three staves of music. The first staff (measures 1-4) has chords F, Bb, C7, and F. The second staff (measures 5-8) has chords F, Bb, F, Gm, and C7. The third staff (measures 9-12) has chords C7, F, Bb, Bdim, C7, and F. The lyrics are written below the notes.

Nu lok-ker at - ter de lan - ge ve - je, og jeg har flik - ket de gam - le sko.
 Og jeg har skå - ret en grøn skal - me - je bag pi - le - dam - men i Hol - ste - bro.

Jeg går fra Ska - gen med kurs mod Fak - se, og glemt er vin - te - rens sult og nød.
 Jeg sli - ber kni - ve, jeg sli - ber sak - se, jeg sli - ber sol - skin og dag - ligt brød.

1. Nu lokker atter de lange veje,
 og jeg har flikket de gamle sko.
 Og jeg har skåret en grøn skalmaje
 bag piledammen i Holstebro.
Jeg går fra Skagen med kurs mod Fakse,
 og glemt er vinterens sult og nød.
 Jeg sliber knive, jeg sliber sakse,
 jeg sliber solskin og dagligt brød.
2. Hvor er min ungdom? Jeg ved det næppe.
 Hvor var den skøn. Jeg var fri og løs.
 Jeg sov i vejgrøftens blomstertæppe,
 jeg sov hos landsbyens bedste tøs.
Med hende var det en fryd at bakse,
 thi vårens duft var i hendes skød.
 Jeg sleb kun knive, jeg sleb kun sakse,
 men sleb dog solskin og dagligt brød.
3. Jeg var jo bare en skør skærsliber
 foruden hjem og foruden ro.
 Jeg var kun rakker og hundeklipper,
 og bonden stænged' for mig sin lo.
Han var så selvsikker, thi hans akse
 var plantet støt i et stort fad grød.
 Jeg sleb kun knive, jeg sleb kun sakse,
 men sleb dog solskin og dagligt brød.
4. Hvor er I nu, alle I jeg kendte,
 hver buttet pige, hver kammesjuk?
 Hver anden af jer på Sundholm endte.
 Hver anden kvaltes i flaskens kluk.
Men jeg er stadig iblandt de vakse!
 Mit hår er hvidt, men min tud er rød!
 Jeg sliber knive, jeg sliber sakse,
 jeg sliber solskin og dagligt brød.
5. Dengang var brændevin hver mands eje
 thi den var billig, og den var ram.
 Men malurt dufted' langs alle veje
 og, gav kulør til en fuseldram.
A soldebrødre, å lurifakse,
 I drak jer tumbet fra vid og sans,
 men jeg sleb knive, og jeg sleb sakse
 og plukked' malurt omkring sankthans.
6. Den, der har pligter, kan sagtens dømme
 en pjalt, som ikke betaler skat.
 Men jeg er digter og jeg må drømme,
 thi jeg er et med den lyse nat.
De digtere er så mange slagse,
 og selv blandt dem er jeg kun en fant,
 der sliber knive og sliber sakse,
 og takker rørt for en kobberslant.
7. Og endnu venter de lange veje
 med morgenkulde, med middagsglød.
 Min slibesten kan jeg fortsat dreje
 og holde næsen forsvarligt rød.
- 7.b **Jeg går** fra Skagen med kurs mod Fakse
 og glemt er vinterens sult og nød.
 Jeg sliber knive, jeg sliber sakse,
 jeg sliber solskin og dagligt brød.